

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הגאון הרה"צ נסים ב"ר נחום מאיר קרליץ זצ"ל הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

משנה א'

איִזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים המשנה שואלת, היכן שוחטים? והיכן מקבלים בכלי את דם* הקרבנות? והיכן זורקים את דמם על המזבח? והיכן אוכלים את בשר הקרבנות? ומתחילה המשנה לפרט את סוגי הקרבנות השונים **קִדְשֵׁי קִדְשִׁים** שהם עולות, חטאות ואשמות - **שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן** קרבנות הללו נשחטים בצפון העזרה**. **פֶּר וְשֹׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים** הפר והשעיר שמקריבים ביום הכיפורים **שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן** נשחטים בצפון העזרה, **וְקָבוֹל דָּמָן** וקבלת דם השחיטה **בְּכָלִי שֶׁרֶת** לתוך כלי שרת **בַּצֶּפֶן** נעשה גם בצפון העזרה, **וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ** ומדמן היה הכהן מזה באצבע **עַל בֵּין הַבָּדִים***** של ארון הברית שהיה בקודש הקדשים, **וְעַל הַפְּרֹכֶת** וכן היה מזה מהדם על הפרוכת**** שהיתה בהיכל, **וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב** וכן היה מזה מהדם על קרנות מזבח הזהב (מזבח הקטורת) שהיה בתוך ההיכל, **מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְּבַת** אם הכהן לא היה מזה מהדם את כל ההזאות שהיה צריך להזות ואפילו חיסר הזאה אחת שלא היזה לא עלה לו מעשה הכפרה. **שְׂיָרֵי הַדָּם** ואת הדם שנשאר לו בכלי לאחר ההזאות **הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי** על יסוד המזבח שהיה למרגלות המזבח, והיה שופך על היסוד שהיה בצד המערבי.. **שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן** מזבח העולה - נחושת. **אִם לֹא נָתַן - לֹא עֵקֵב** אך אם לא שפך את הדם שנשאר בכלי על יסוד המזבח, בכל זאת אין זה מעכב את מעשה הכפרה.

* אחת מן הפעולות השייכות להקרבת הקרבן היא, קבלת הדם היוצא ממקום השחיטה, בתוך כלי שרת והיא נקראת קבלת הדם. ** מאמצע מזבח העולה וצפונה נחשב לצפון העזרה, לעניין מקום השחיטה וקבלת הדם *** בדים - המוטות שאיתם היו נושאים את הארון. **** ולא על הפרוכת עצמה אלא לכיוון הפרוכת

רבינו עובדיה מברטנורא איהו מקומן של זבחים, קדשי קדשים - עולות חטאות ואשמות. **שחיטתו בצפון** - עולה, בהדיא כתיב בה (שם א') "ושחט אותו על ירך המזבח צפונה". חטאת, כתיב בה (שם ו) "במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת". אשם, כתיב ביה (שם ז) "במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם". **שחיטתו בצפון** - והוא דלא תני הכא וקבול דמן בכלי שרת בצפון, אע"ג דכולהו קבלת דמן בצפון במקום שחיטה, דסמוך לשחיטה כתיב "ולקח מדם הפר", אלא משום דאיכא אשמו של מצורע שהכהן היה מקבל מקצת דמו בכפו, דכתיב (שם י"ד) "ולקח הכהן מדם האשם ונתן", מה נתינה בעצמו של כהן, באצבעו, אף לקיחה בעצמו של כהן, משום הכי לא כתב הכא וקבול דמן, שאין קבול דמן שוה. ומשום דלא סגי ליה בלא קבלת כלי, שלאחר שקבל כהן אחד

מקצת דם בידו. היה כהן אחר מקבל הדם בכלי, משום הכי הדר תני בהדיא אשם מצורע אשם תלוי שחיטתו בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון. **פר ושעיר של יום הכפורים** - אע"ג דצפון בעולה הוא דכתיב, הקדים תנא לחטאות ברישא, דאידי דאתיא מדרשא חביבא ליה. וחטאות פנימיות אידי דנכנס דמן לפני ולפנים חביבא ליה ואקדמינהו לשאר חטאות. ואינהו נמי שחיטתו בצפון דכתיב (שם ד) "ושחט את החטאת במקום העולה", וקרא יתירא הוא, דהא כתיב במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת, אלא זה בנה אב לכל החטאות שיהיו טעונות צפון. **וקבול דמן בכלי שרת** - דכתיב בעולת סיני (שמות כ"ד) "וישם באגנות", וממנו למדו כל הובחים להיות טעונים כלי. **הזיה על בין הבדים**. עומד בין שני בדי ארון ומזה אחת למעלה ושבע למטה כנגד עביו של כפורת, ולא היו נוגעים בה. **ועל הפרוכת** - דכתיב (ויקרא ט"ז) "וכן יעשה לאהל מועד". **ועל מזבח הזהב** - כדכתיב ויצא אל המזבח. בסדר עבודת יום הכיפורים בפרשת אחרי מות מתנה אחת מעכבת - כדאמרן בפרק בית שמאי ודף ל"ו דבפר העלם דבר כתיב "ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו", וקרא יתירא הוא, לעכב שאם חסר אחת מן המתנות לא כיפר. ודרשינן ועשה לפר, זה פר יום הכיפורים, דברידיה נמי מתנה אחת מעכבת כמו פר העלם דבר. **שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי** - כדכתיב (ויקרא ד') "אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אוהל מועד", ואוהל מועד למערבו של מזבח החיצון היה. **אם לא נתן**. שירי הדם ליסוד, לא עכב הכפרה. דבתר הזאות ומתן דמים לפני כתיב (שם י"ז) "וכלה מכפר את הקדש", דמשמע שכבר שלמו כל הכפרות כולן.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

פרים הנשרפים - פר העלם ופר כהן משיח, שאין נאכלים לכהנים אלא נשרפים חוץ לירושלים. ושעירים הנשרפים - שעירי עבודה זרה. שהוקשו לפר העלם לכל דבריהם.

הזיה על הפרוכת - שבע הזיות על הפרוכת. אבל בין הבדים לא כתיב בהו הזיה כמו בפר של יום הכיפורים דכתיב ביה (שם) "והזיה באצבעו על פני הכפורת". אלו ואלו - של יום הכיפורים ושאר הנשרפים. נשרפים בבית הדשן - למקום שמוציאים שם את הדשן של מזבח החיצון, דכתיב ביה (שם ר') "והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה". ובפרים הנשרפים כתיב (שם ד') "על שפך הדשן ישרף".

פְּרִים הַנִּשְׂרָפִים שהם פר העלם דבר* ופר כהן המשיח** **וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים** קרבן שמביאים בית דין על ששגגו והורו בטעות לעשות מעשה בעניין עבודה זרה - **שְׁחִטְתָּן בַּצֶּפֶן** הקרבנות הנ"ל נשחטים בצפון העזרה, **וְקָבֹל דָּמָן** וקבלת דם השחיטה **בְּכָלִי שְׂרֵת בַּצֶּפֶן** נעשה גם כן בצפון העזרה, **וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהַ עַל הַפְּרוּכָת** ומן הדם שבכלי היה הכהן מזה באצבע על הפרוכת שהיתה בהיכל, **וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֵּהָב** וכן היה מזה על קרנות מזבח הקטורת שבהיכל, **מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַפְּקָת** אם הכהן לא היה מזה מהדם את כל ההזאות שהיה צריך להזות ואפילו חיסר הזאה אחת שלא הזיה לא עלה לו מעשה הכפרה. **שְׂיָרֵי הַדָּם** ואת הדם שנשאר בכלי לאחר ההזאות **הֵיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבִי** על יסוד המזבח שבצד מערב **שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן** מזבח העולה - נחושת, **אִם לֹא נָתַן - לֹא עָפָב** אך אם לא שפך את הדם שנשאר בכלי על יסוד המזבח בכל זאת אין זה מעכב את מעשה הכפרה. **אֵלֹו וְאֵלֹו** דהיינו פר ושעיר של יום הכיפורים וכן כל הקרבנות שנשרפים (ולא קרבים על המזבח) היו... **נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן** היו שורפים אותם בבית הדשן. שהוא מקום שהיה נמצא מחוץ לירושלים, לשם היו מוצאים את מה שנשאר מהקרבנות שהוקרבו על מזבח החיצון.

*פר העלם דבר - הוא קרבן חטאת שמביאים אותו בית דין והציבור, במקרה שבית דין טעו בפסיקת הלכה והתירו לעשות דבר אסור שהעונש עליו אם היו עושים אותו במזיד הוא כרת, או מיתת בית דין. ונקרא העלם דבר, על שם שנעלמה מעיני בית הדין ההלכה האמיתית.

**פר כהן המשיח - כאשר כהן גדול שנמשח בשמן המשחה חוטא וצריך להביא קרבן, הוא מביא פר כקרבן במקום כבש או שעיר שמביא אדם רגיל מישראל שחטא